

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Pia Desideria

Hugo, Hermann

Mediolani, 1634

IX. Coarctor è duobus, desiderium habens dissolui, & esse cum Christo
Philip. 1.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43734

Coarctor autem e' duobus: desiderium habens
dissolui et esse com Christo. Ad Philip. i.

C. Blancus fec.

39.

Coa

Q

Terr

la

Sed p

Pr

Perg

N

Aspi

Vt

Dist

Vt

Non

Q

En pe

Et

Sapē

Vt

Et di

I X.

Coarctor è duobus, desiderium habens dissolui,
& esse cum Christo. *Ad Philip. 1.*

Quid faciam gemini flammata cupidine voti?
Anteferam terras? anteferamne Polum?
Terra tenet, Cælum reuocat, lis magna moratur
Iamq; volantem animam pondere membra premunt.
Sed procul illecebræ; semel impete rumpere nodum
Præstat, et è vinculis eripuisse pedes.
Pergite festina pertexere stamina Diva,
Nec Leibo clausæ sint veniente fores.
Aspice, lux, quantum luxentur brachia nisu;
Utque ferè à membris distrahar ipsa meis.
Distrahar ut mediam tibi me coniungere possim.
Vnaque sit saltem pars tibi nexa mei.
Non sinis; & vides nil proficientia vota,
Quodque negas toties, vis tamen usque peti.
En peto quod renus, geminasq; exporrigo palmas,
Et tibi quas nequeonectere, tendo manus.
Sapè mihi de te, mendacia dulcia fingo,
Vincula ceu posita compede fracta forent:
Et dico, meus his, prendique & prendere certas.
Meque,

Meque, sed ut video, dissimulanter amat.
 Tam bona credulitas erat haud indigna favore,
 Debueratque meos expediſſe pedes,
 Si tamen implicitam pedicis, cupis uſque teneri,
 Hic ego conatu deficiente cadam.
 Aſt redit, & velut allabens ſe ſe ingerit ultrò,
 Spemque iterum nunc ſollicitante facit,
 Surgam ſupremumque amplexibus obuia curram,
 Collaque, furtiua fraude, negata petam.
 Quam propè, quam propè ſum: veſtis pars ultima
 Iam puto, vicina prædere poſſe manu. (tacta eſt)
 O amor! ò dolor! affectum deludis hiantem,
 Decipit amplexus mobilis aſura meos!
 Et licet aut digitis tribus aut vix quatuor abſis,
 Semotus medio crederis orbe mihi:
 Nempe pater Pelopis ſic poma fugacia captat,
 Poma datam toties fallere docta fidem.
 Dum modò prona arbor patulo ſuper incubat ori,
 Osque iterum, fructu decipiente, fugit.
 Ludicra res Amor eſt, fallique & fallere gaudet,
 Sed fraus ſupplicio non caret illa ſuo.
 Decepti, quo tormento crucientur amantes
 Exemplo poterit diſcere quiſque meo:
 Quique alium ludit (ſed rarum eſt iſta fateri)
 Ipſe ſuo patitur vulnera facta dolo.
Nescieram,

Nescieram mea, lux; iſtis te fraudibus uti,
 Sed nimis expertam iam ſua poena docet.
 Ut canis indomita iactans ceruice catenas,
 A populo ſolui pratercunte rogat;
 (Ni faciat, querulis ululans latratibus auras,
 In ſua conuerſo vincula dente furit)
 Sic queror & ſupplex toties ad vota recurro,
 Ut praestes, quam me poſcere cernis, opem.
 At poſtquam implacido vertiſti lumina vultu,
 Nec placuit pedibus demere vincla meis.
 Clamaui; o truculentum & inexorabile pondus!
 Quin etiam dicta eſt ſepè catena nocens.
 Hãc trahat Antolycus, trahat hãc furiaſ Ore-
 Aut qui tardipedes vertit in antra boues. (ſtes,
 Sentiât hanc Scyrica damnatus rupe Prometheus;
 Aut Scinis, aut ſcelerum quis feritate prior.
 Scilicet à nimio venit hac dementia luctu,
 Error & hic ſe ſe quo iueatur, habet.
 Compeditibus facile eſt ſanoque ignoſcere ferro,
 Durior at vinculis qui ligat illa, ſuis.
 O ubi littorea vinctam qui rupe puellam
 Bellerophon volucris retulit ales equo?
 En ego barbarice conſtringor mole catena
 Seruus ut à rigido transfuga vinctus hero?
 Et quoties patrias aſſurgere nitor in auras,
 P Depri-

Deprimor hospitij pondere victa mei.
 Nempe ita dat pueris captus ludibria passer.
 Dum fugit & reuocant fila reducta fugam,
 Et licet è domini cœnè ve, bibat ve labellis,
 Mauelit in syluas liber abire suas.
 Sic quamuis nitida pasta bene corte palumbes,
 Anteferant cauea rusque, nemusque sua.
 O mea si lacrymis mollescere vincula possent!
 Dudum, essent lacrymis mollia facta meis.
 Lux mea, tende manus; contra tibi tendo catenas
 Has nisi qui vinxit soluere nemo potest.

CHRY-

CHRYSOSTOMVS

Homil. 55.

Ad Pop. Antioe.

QUousque hic erimus *affixi*? adherescimus
terrae tamquam vixerimus, in cæno vo-
lutamus: corpus de terra nobis Deus contulit,
vt ipsum & in cœlum reuehamus, non vt ani-
mam per ipsum, *ad terram detrahamus.*